

dem, saalænge man ikke yder dem en passende Løn for deres Arbejde.

G. Petersen: Det var med megen Glæde, at jeg hørte den høitærede Conseilspræsidents Udtalelser i Gaar om den fredelige og forsonlige Mand, der gjennemtrængte den nuværende Regjering. Det er ogsaa ganske vist, at Befolkningen haaber og venter, at en saadan fredelig og forsonlig Mand skal gjennemtrænge Forhandlingerne her, og navnlig har man efter den Maade, hvorpaa Flertallet her i Folkethinget saa anerkjendende blev omtalt af den sidst afsaaede Regjering for den Smødekommun, det havde vist i den sidste Samling, ventet, at den nye Regjering vilde optræde i en lignende Mand. Dette er end mere blevet bestyrket ved Yttringer, der ere faldne paa forskjellige Møder ude i Landet, hvor selv Regjeringens varme Venner have erklæret, at de for Størstedelen kunde slutte sig til Tanken om de Reformere, som Befolkningen ønsker og anser for gavnlige og rigtige; det er blevet sagt, at man var meget tilhjelplig til at gaa ind paa de tre Hjerdebele af disse Reformere. Det er vistnok derfor med en vis Skuffelse, at man maa se paa det fremlagte Finantslovsforlag. Det er ganske vist anerkjendt meget varmt her i Thinget, at den høitærede Justitsminister har smødekommet Befolkningens Ønske med Hensyn til Fremlæggelse af et Skiftegebyrslovsforlag; men dette Lovforlag synes snarere at være en Følge af en Slags Overenskomst, der blev indgaaet i Slutningen af forrige Samling, hvorved man søgte at forene Skiftegebyrsloven med Dødsboforloven. Jeg har ogsaa set, at en af de meget ærede Forsvarsministre har renonceret paa det, der blev holdt saa stærkt paa i sidste Samling, nemlig Anstæffelsen af storkornet Krudt fra Belgien, og der er andre lignende smødekommande Skridt. Men det er dog ikke alene en Smødekommun af denne Art og paa saadanne Punkter, som Befolkningen ønsker. I saa Henseende er der navnlig et Punkt, som den høitærede Finantsminister ganske bestemt har modsat sig, nemlig Reformere i Lødblovgivningen, og han har paa det Bestemteste erklæret, at det vilde han lade ligge. Det er blevet omtalt af forskjellige, navnlig som et Finantspørgsmaal. Jeg skal dog tillade mig at gjøre den høitærede Finantsminister opmærksom paa, at Willien mod den nuværende Lødbordning, ogsaa er at se fra en anden Side. Bor Lid er Aktiefabrikernes og Konfortiernes Lid, eller, om man vil, Strikernes og Afassociationernes Lid, og hvad der ikke tidligere har været Tilfældet, bliver nu mere og mere moderne, nemlig at Fabrikanter slutte sig sammen i Konfortier og derved søge at fjerne den Konkurrence af Veien, der vilde holde Priserne nede. Det er imidlertid ligesaa berettiget, at Arbejderne som at Fabrikanterne associere sig, men der er den Forskjel, at, naar det er Arbejdere,

der gjøre det, træder Staten ikke beskyttende til paa dette Omraade; man kan jo købe Arbeidskraft i Udlandet toldfrit. Naar det derimod er Fabrikanter, der associere sig, hjælper Staten med til at lægge et hæmmende Baand paa enhver som helst Konkurrence; den gjør det f. Ex. gjennem et Lødblovsforlag, hvorved Fabrikanterne paa en Maade blive Færrer over at lægge et større Skattepaalæg paa Forbrugerne, end der maasse var strengt nødvendigt. Da vi sidst forhandlede Lødblovsforlaget, fremkom der ogsaa Exempler nok paa den Maade, hvorpaa den kunstige Beskyttelse endnu findes her i Landet. Jeg skal kun nævne et eneste Exempel, nemlig den Maade, hvorpaa Sikoriefabrikationen er beskyttet. Medens Sikorie efter Dagens Pris koster 12 Sk. pr. Pund, ligger der en Lødb af 6 Sk. paa Pundet, som naturligvis umuliggjør enhver Indførsel fra Udlandet. Staten har altsaa ikke en eneste Skillings Indtægt deraf, i det Bestemmelsen egentlig er et Forbud imod Indførselsen af denne Artikel. Dette er dog en unaturlig Maade at beskytte en Fabrikation paa, og den Lid burde være forbi, da man ved saadanne kunstige Midler søgte at fremanse Fabrikvirksomhed. Kunne disse Fabrikationsgrene ikke bestaa uden kunstig Beskyttelse, lad dem saa blot gaa til Grunde; vi have vor Arbeidskraft nødvendig nok til naturlige og gode Reformere paa Industriens Omraade. Jeg tillader mig at gjøre den ærede Finantsminister opmærksom paa, at det ikke alene er et Pengepørgsmaal, der reiser sig af den Lødb, der hviler paa forskjellige Varer, men at der paa dette Omraade er en ikke ringe Misnøje hos Befolkningen over, at der ikke sker en tidsparende Lødbreform, og det skulde være mig kjær, om den ærede Finantsminister maasse mere end hidtil vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa de uheldige Forhold, der ere tilstede med Hensyn til Lødbforlovene. — Jeg skal ligeoverfor den høitærede Kultusminister tillade mig at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger, som jeg er bleven opfordret til at gjøre. Under „Seminarietfonden og Seminarierne“ er 3die Lærer ved Staarup Seminarium opført med en Løn af ialt 2,028 Kr. Denne Mand har været Lærer ved Seminarierne i 33 Aar, og ved Lønningensloven af 25 Marts 1871 blev det bestemt, at de to ældste Lærere skulde have høist Gage; men ikke desto mindre er der 17 Aar yngre Seminarierlærere, som staa høiere end han, saaledes at han i Virkeligheden kun er den femte i Rækken. Denne samme Lærer har i det Hele havt et meget mærkværdigt Uheld med sig. Som det nemlig vil ses af Bemærkningerne, foreslaas det at give ham et Tillæg af 100 Kr., og Forslaget motiveres ved, at dette Bølg hidtil er blevet ham afskørt i hans normerede Løn, men formentlig bør tillægges ham udenfor denne. Det er en gammel Sag, der her er Tale om; thi allerede for 12—13 Aar siden skete der en Henvendelse til Ministeriet